

A7-0271/2011

14.7.2011

*****I**
JELENTÉS

a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére és jogállására, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (átdolgozás)
(COM(2009)0551 – C7-0250/2009 – 2009/0164(COD))

Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság

Előadó: Jean Lambert

(Átdolgozás – az eljárási szabályzat 87. cikke)

Az eljárások jelölései

- * Konzultációs eljárás
- *** Egyetértési eljárás
- ***I Rendes jogalkotási eljárás (első olvasat)
- ***II Rendes jogalkotási eljárás (második olvasat)
- ***III Rendes jogalkotási eljárás (harmadik olvasat)

(Az eljárás típusa a jogszabálytervezetben javasolt jogalaptól függ.)

A jogszabálytervezet módosításai

A Parlament módosításaiban a jogszabálytervezet módosításait ***félkövér dőlt*** betűkkel jelölik. A *normál dőlt* betűs kiemelés jelzi az illetékes osztályoknak, hogy a jogszabálytervezet mely részeiben javasolnak javításokat a szöveg véglegesítése érdekében (például nyilvánvaló hibák vagy kihagyások esetén egy adott nyelvi változatban). Az ilyen jellegű módosítási javaslatokat az érintett osztályok hagyják jóvá.

A jogszabálytervezettel módosítani kívánt, már létező jogszabályra vonatkozó valamennyi módosítás fejléce egy harmadik és egy negyedik sort is tartalmaz, amelyekben a létező jogszabály, illetve érintett rendelkezésének megjelölése található. Egy már létező jogszabály Parlament által módosítani kívánt – ám a jogszabálytervezet által nem módosított – rendelkezésének idézett részei ***félkövér*** betűkkel szerepelnek. Az ilyen részekben az esetleges törléseket a következőképpen kell jelölni: [...].

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁS-TERVEZETE.....	5
INDOKOLÁS	39
MELLÉKLET: A JOGI BIZOTTSÁG LEVELE	41
MELLÉKLET: AZ EURÓPAI PARLAMENT, A TANÁCS ÉS A BIZOTTSÁG JOGI SZOLGÁLATAIBÓL ÁLLÓ TANÁCSADÓ MUNKACSOPORT VÉLEMÉNYE	43
ELJÁRÁS	45

AZ EURÓPAI PARLAMENT JOGALKOTÁSI ÁLLÁSFOGLALÁS-TERVEZETE

a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére és jogállására, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (átdolgozás)

(COM(2009)0551 – C7-0250/2009 – 2009/0164(COD))

(Rendes jogalkotási eljárás – átdolgozás)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Európai Parlamenthez és Tanácshoz intézett javaslatára (COM(2009)0551),
 - tekintettel az EK-Szerződés 251. cikkének (2) bekezdésére, valamint a 63. cikk (1) bekezdése 1. pontjának c), 2. pontjának a) és 3. pontjának a) alpontjára, amelyek alapján a Bizottság benyújtotta javaslatát a Parlamenthez (C7–0250/2009),
 - tekintettel „A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének a folyamatban lévő intézményközi döntéshozatali eljárásokra gyakorolt hatásai” című, az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett bizottsági közleményre (COM(2009)0665),
 - tekintettel az EUMSZ 294. cikkének (3) bekezdésére, valamint 78. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjára,
 - tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság, 2010. április 28-i véleményére¹,
 - a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,
 - tekintettel a jogi aktusok átdolgozási technikájának szervezettebb használatáról szóló, 2001. november 28-i intézményközi megállapodásra²,
 - tekintettel az eljárási szabályzata 87. cikkének (3) bekezdése értelmében a Jogi Bizottság által az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottsághoz intézett, 2010. február 2-i levélre,
 - tekintettel eljárási szabályzata 87. és 55. cikkére,
 - tekintettel a Polgári szabadságjogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság jelentésére (A7-0271/2011),
- A. mivel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport szerint a szóban forgó javaslat a javaslatban akként megjelölteken kívül egyéb érdemi módosítást nem tartalmaz, és mivel a korábbi jogi aktusok változatlanul hagyott rendelkezéseinek e módosításokkal együtt történő kodifikációja tekintetében a

¹ HL C 18., 2011.1.19., 80. o.

² HL C 77., 2002.3.28., 1. o.

javaslat ezek érdemi módosítás nélküli egyszerű egységes szerkezetbe foglalását tartalmazza,

1. elfogadja első olvasatban az alábbi álláspontot, figyelemmel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport ajánlásaira;
2. utasítja elnökét, hogy továbbítsa a Parlament álláspontját a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a nemzeti parlamenteknek.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSPONTJA
AZ ELSŐ OLVASATBAN *

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére **■**, **a menekültek és a kiegészítő védelemre jogosultak egységes jogállására**, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó **■** szabályokról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai **Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ)** és különösen annak **78. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjára**,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹,

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

miután a jogalkotási aktus tervezetét a nemzeti parlamentek megkapták,

a rendes jogalkotási eljárásnak keretében eljárva²,

mivel:

- (1) A harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK tanácsi irányelvet³

¹ 2010. április 28-i vélemény (HL C 18., 2011.1.19., 80. o.).

² Az Európai Parlament ...-i álláspontja. .

³ HL L 304., 2004.9.30., 12. o.

jelentősen módosítani kell. Az áttekinthetőség érdekében az említett irányelvet át kell dolgozni.

- (2) A közös menekültpolitika, beleértve a Közös Európai Menekültügyi Rendszert is, lényeges alkotóelemét képezi az Európai Unió azon célkitűzésének, hogy a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülése olyan térségét hozza fokozatosan létre, amely nyitva áll azok előtt, akik kényszerítő körülmények miatt jogosan keresnek védelmet az *Unión* belül.
- (3) Az Európai Tanács az 1999. október 15-16-i tamperei rendkívüli ülésén megállapodott abban, hogy törekedik az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel (a továbbiakban: a jegyzőkönyv) kiegészített, a menekültek jogállására vonatkozó, 1951. július 28-i genfi egyezmény (a továbbiakban: a genfi egyezmény) teljes és mindenre kiterjedő alkalmazásán alapuló Közös Európai Menekültügyi Rendszer létrehozására, ily módon megerősítve a visszaküldés tilalmának elvét, és biztosítva, hogy senkit ne küldjenek vissza olyan helyre, ahol üldöztetésnek van kitéve.
- (4) A genfi egyezmény és a jegyzőkönyv a menekültek védelmét szolgáló nemzetközi jogi rendszer sarokkövét képezi.
- (5) A tamperei következtetések úgy rendelkeznek, hogy a Közös Európai Menekültügyi Rendszernek rövid távon magába kell foglalnia a menekült jogállás elismeréséről és tartalmáról szóló szabályok közelítését.
- (6) A tamperei következtetések arról is rendelkeznek, hogy a menekült jogállásra vonatkozó szabályokat ki kell egészíteni a védelem kiegészítő formáira vonatkozó intézkedésekkel, amelyek valamennyi ilyen védelmet igénylő személy részére megfelelő jogállást kínálnak.
- (7) Mostanra lezárult a Közös Európai Menekültügyi Rendszer bevezetésének első szakasza. Az Európai Tanács 2004. november 4-i ülésén elfogadta a hágai programot, amely kitűzte a 2005–2010 közötti időszakban a szabadság, a biztonság és a jogérvényesülés területén megvalósítandó célokat. E tekintetben a hágai program arra szólította fel az Európai Bizottságot, hogy zárja le az első szakasz során elfogadott jogi aktusok értékelését, valamint terjessze a Tanács és az Európai Parlament elé a Közös Európai Menekültügyi Rendszer második szakaszának eszközeit és intézkedéseit azzal a céllal, hogy azokat 2010 vége előtt elfogadhassák.
■
- (8) A 2008. október 15–16-án elfogadott Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktumban az Európai Tanács megjegyezte, hogy a tagállamok között továbbra is jelentős eltérések mutatkoznak a védelem megadása, illetve e védelem formái tekintetében, ezért a hágai programban előírt Közös Európai Menekültügyi Rendszer befejezése, és ezáltal magasabb szintű védelem biztosítása céljából új kezdeményezéseket sürgetett.
- (8a) *Az Európai Tanács a stockholmi programban ismételten hangsúlyozta, hogy elkötelezett egy közös és szolidáris védelmi terület 2012-ig történő létrehozásának*

célkitűzése mellett, amely terület alapja a közös menekültügyi eljárás és a nemzetközi védelemben részesülőknek az EUMSZ 78. cikke szerinti egységes jogállása.

- (9) A végzett értékelések eredményeinek fényében, e szakaszban helyénvaló megerősíteni a 2004/83/EK irányelv alapjául szolgáló elveket, valamint törekedni a nemzetközi védelem elismerésére és tartalmára vonatkozó szabályok szigorúbb előírások alapján történő további közelítésére ■ .
- (10) Mozgósítani kell az Európai Menekültügyi Alap és az Európai Menekültügyi Támogató Hivatal erőforrásait, hogy megfelelő támogatást nyújtsanak a Közös Európai Menekültügyi Rendszer második szakaszában előírt szabályok végrehajtásával kapcsolatban tett tagállami erőfeszítésekhez, különös tekintettel azon tagállamokra, amelyek nemzeti menekültügyi rendszerére – főként földrajzi elhelyezkedésük és népességi helyzetük miatt – különös nyomás nehezedik.
- (11) Ezen irányelv legfőbb célja egyrészt annak biztosítása, hogy valamennyi tagállamban azonos feltételeket alkalmazzanak a nemzetközi védelemre valóban rászoruló beazonosítására, másrészt annak elősegítése, hogy e személyek valamennyi tagállamban hozzáférhessenek az ellátások egy minimális szintjéhez.
- (12) A menekült és a kiegészítő védelmi jogállás elismerésére és tartalmára vonatkozó szabályok közelítésének lehetővé kell tennie a nemzetközi védelmet kérelmezők tagállamok közötti másodlagos migrációjának korlátozását, amennyiben az ilyen mozgást kizárólag a jogi szabályozások eltérései idézik elő.
- (13) A ■ tagállamok az ezen irányelvben rögzített szabályoknál kedvezőbb rendelkezéseket vezethetnek be, vagy tarthatnak fenn azon harmadik országokbeli állampolgárok vagy hontalan személyek vonatkozásában, akik valamely tagállam területén védelmet keresnek, amennyiben az ilyen kérelem alapjául az szolgál, hogy az érintett személy a genfi egyezmény 1. cikkének A. pontja értelmében menekült, illetve kiegészítő védelemre jogosult ■ személy.
- (14) Nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá azon harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek, akik számára nem a nemzetközi védelem szükségessége miatt, hanem kivételes vagy humanitárius okból hozott diszkrecionális döntés alapján engedélyezték a tagállamok területén való tartózkodást.
- (15) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és szem előtt tartja különösen az Európai Unió alapjogi chartája¹ által elismert elveket. Így biztosítani kívánja különösen az emberi méltóság, valamint a menedékkérők és az őket kísérő családtagjaik menedékhez való jogának teljes körű tiszteletben tartását, valamint a charta 1., 7., **II.**, 14., 15., 16., 18., 21., 24., 34. és 35. cikke alkalmazásának előmozdítását, és ennek megfelelően kell végrehajtani.
- (16) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó személyekkel való bánásmód tekintetében a tagállamokat kötelezik azon – **többek között a hátrányos megkülönböztetést tiltó** –

¹ HL C 364., 2000.12.18., 1. o.

nemzetközi jogi okmányok, amelyeknek szerződő felei.

- (17) Ezen irányelv végrehajtása során a tagállamoknak figyelembe kell venniük „a gyermek érdekének elsődlegességét”, összhangban az Egyesült Nemzetek 1989. évi gyermekjogi egyezményével. ***A gyermek érdekének vizsgálatakor a tagállamoknak tekintetbe kell venniük különösen a család egységének elvét, a kiskorú jólétét és szociális fejlődését, a biztonsági megfontolásokat, valamint a kiskorú véleményét, életkorának és érettségi fokának megfelelően.***
- (18) Ki kell terjeszteni a családtag fogalmát, figyelembe véve az eltartotti viszony különféle sajátos körülményeit, valamint a gyermek elsődleges érdekének szentelendő külön figyelmet.
- (19) Ezen irányelv nem sérti ***az Európai Unióról szóló szerződéshez (az EUSZ-hez) és az EUMSZ-hez*** csatolt, az Európai Unió tagállamainak állampolgárai számára nyújtott menedéjogról szóló jegyzőkönyvet.
- (20) A menekültjogállás elismerése deklaratív aktus.
- (21) Az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosságával (UNHCR) folytatott egyeztetések értékes iránymutatásként szolgálhatnak a tagállamok számára a menekült jogállásnak a genfi egyezmény 1. cikke alapján történő meghatározásához.
- (22) Meg kell állapítani a menekültjogállás meghatározásának és tartalmának szabályait annak érdekében, hogy a tagállamok illetékes nemzeti hatóságai a genfi egyezmény alkalmazása során iránymutatást kapjanak.
- (23) Közös feltételeket kell elfogadni a menedékkérőknek a genfi egyezmény 1. cikke értelmében menekültként történő elismerésére vonatkozóan.
- (24) Így különösen szükséges a következőkre vonatkozó közös fogalmak bevezetése: *sur place* védelem szükségessége; a sérelem és védelem forrásai; a belföldi védelem; és az üldöztetés, beleértve az üldöztetés okait is.
- (25) ***Amennyiben hajlandóak és képesek rá***, védelmet egyrészt az állam, másrészt olyan pártok és szervezetek nyújthatnak – ideértve nemzetközi szervezeteket is – ■ , amelyek valamely régiót vagy az államterület egy jelentős részét ellenőrzésük alatt tartják, és teljesítik ezen irányelv feltételeit ■ . E védelemnek hatékonynak és ***nem ideiglenes jellegűnek*** kell lennie.
- (26) Hatékony belföldi védelmet kell biztosítani a kérelmező számára ***az üldöztetés vagy súlyos sérelem ellen*** a származási ország azon részén, ahová a kérelmező biztonságosan és jogszerűen elutazhat, bebocsátást nyerhet, és ***ahol ésszerűen elvárható, hogy*** letelepedhet. ***Ha az állam vagy az állam megbízottai az üldöztetésért felelős személyek, akkor azt kell vélelmezni, hogy a kérelmező számára nem áll rendelkezésre hatékony védelem. Abban az esetben, amikor a kérelmező kísérő nélküli kiskorú, a kísérő nélküli kiskorú gyermek elsődleges érdekét szolgáló megfelelő gondozási és felügyeleti rendszerek elérhetőségét is***

vizsgálni kell annak megállapításakor, hogy ténylegesen rendelkezésre áll-e védelem.

- (27) Különösen fontos az, hogy a tagállamok a kiskorúak nemzetközi védelem iránti kérelmének elbírálása során tekintettel legyenek az üldöztetésnek kifejezetten a gyermekeket veszélyeztető formáira.
- (28) A genfi egyezmény 1. cikkének A. pontja szerinti menekültkénti elismerés egyik feltétele, hogy okozati kapcsolat álljon fenn ■ a faji, illetőleg vallási okok, nemzeti hovatartozás, politikai meggyőződés avagy meghatározott társadalmi csoporthoz való tartozás **és az üldöztetés vagy** az üldöztetés elleni ■ védelem hiánya ■ között.
- (29) Hasonlóképpen szükséges bevezetni a „meghatározott társadalmi csoporthoz tartozás” miatti üldöztetés közös fogalmát. Egy meghatározott társadalmi csoport meghatározása céljából kellő figyelmet kell fordítani a kérelmező neméből fakadó szempontokra, ***amennyiben azok kapcsolatban állnak a kérelmező üldöztetésétől való megalapozott félelmével, így többek között a nemi identitásra és a szexuális irányultságra, amelyek összefüggésben állhatnak bizonyos hagyományokkal és szokásokkal, és például a nemi szervek megcsonkításához, kényszersterilizációhoz, illetve kényszerabortuszhoz vezethetnek.***
- (30) Az Egyesült Nemzetek céljaival és alapelveivel ellentétes cselekményeket az Egyesült Nemzetek Alapokmányának preambuluma, valamint 1. és 2. cikke sorolja fel, valamint belefoglalták azokat a terrorizmus leküzdésére irányuló intézkedésekről szóló ENSZ-határozatokba is, amelyek szerint: „a terrorcselekmények, illetve a terrorista módszerek és gyakorlatok ellentétesek az Egyesült Nemzetek céljaival és alapelveivel”, továbbá: „a terrorcselekmények tudatos finanszírozása és megtervezése, illetve az arra való felbujtás szintén ellentétes az Egyesült Nemzetek céljaival és alapelveivel”.
- (31) A „jogállás” fogalma a 14. cikk értelmében magában foglalhatja a menekültjogállást is.
- (32) Meg kell állapítani a kiegészítő védelmi jogállás meghatározásának és tartalmának ***szabályait*** is. A kiegészítő védelem biztosítása a genfi egyezményben meghatározott menekültvédelmi rendszerhez képest kiegészítő és pótlólagos jellegű.
- (33) Meg kell állapítani azon ***közös*** kritériumokat, amelyek alapján a nemzetközi védelmet kérők a kiegészítő védelemre jogosultként ismerhetők el. E kritériumok a tagállamok emberi jogi okmányokból fakadó nemzetközi kötelezettségein és a fennálló gyakorlatokon alapulnak.
- (34) Valamely ország lakosságát vagy lakosságának bizonyos csoportját rendszeresen fenyegető veszélyek önmagukban általában nem keletkeztetnek olyan egyéni fenyegetettséget, amely súlyos sérelemnek minősülne.
- (35) A menekültek családtagjai azon pusztán tényből kifolyólag, hogy a menekült személlyel rokonsági kapcsolatban állnak, általában olyan fokú üldöztetésnek vannak kitéve, ami a menekültjogállás elismeréséhez alapul szolgálhat.

- (36) A nemzetbiztonság és a közrend fogalma magában foglalja azon eseteket is, amikor a harmadik ország állampolgára a nemzetközi terrorizmust támogató szervezethez tartozik vagy ilyen szervezetet támogat.
- (36a) *Az ezen irányelvben foglalt jogosultságokról történő döntéshozatal során a tagállamoknak kellő figyelemmel kell lenniük a gyermek elsődleges érdekére és a már a tagállamban tartózkodó azon közeli hozzátartozók nemzetközi védelemben részesülő személytől való egyedi függőségi helyzetére, akik nem családtagjai a nemzetközi védelemben részesülő személynek. Kivételes körülmények fennállása esetén, ha a nemzetközi védelemben részesülő személy közeli hozzátartozója házas kiskorú, akit azonban nem kísér házastársa, úgy tekinthető, hogy a kiskorú érdekei eredeti családjához fűződnek.*
- (37) A *stockholmi* program *menekülteket és kiegészítő védelemre jogosultakat érintő* egységes jogállás megállapítására vonatkozó felhívásának eleget téve ■ , valamint a szükséges és tényszerűen indokolt eltérések kivételével, a kiegészítő védelemben részesülők számára a menekülteket *ezen irányelv szerint* megilletőkkel azonos jogokat és ellátásokat kell biztosítani, valamint azonos jogosultsági feltételek szerint kell elbírálni őket.
- (38) Nemzetközi kötelezettségeik keretein belül a tagállamok rendelkezhetnek arról, hogy a munkavállaláshoz, a szociális és egészségügyi ellátáshoz, valamint a beilleszkedést elősegítő intézkedésekhez való hozzáféréssel kapcsolatos kedvezmények nyújtásához tartózkodási engedély előzetes kiállítása szükséges.
- (39) Ahhoz, hogy a nemzetközi védelemben részesülő személyek hatékonyabban gyakorolhassák és igénybe vehessék az ezen irányelvben meghatározott jogaikat és ellátásaikat, figyelembe kell venni különleges igényeiket, valamint a társadalmi beilleszkedésük sajátos kihívásait; *ez alapvetően nem eredményezhet az adott tagállam állampolgáraival szemben alkalmazottnál kedvezőbb bánásmódot, nem sértve a tagállamok azon jogát, hogy kedvezőbb szabályokat vezessenek be vagy tartsanak fenn.*
- (40) Ebben az összefüggésben különösen törekedni kell azon – *többek között* pénzügyi korlátokkal kapcsolatos – problémák megoldására, amelyek akadályozzák a nemzetközi védelemben részesülő személyek foglalkoztatáshoz kapcsolódó képzési lehetőségekhez és szakképzéshez való hatékony hozzáférését.
- (41) Ezen irányelv nem érinti a tagállamok által az oktatás előmozdítására biztosított pénzügyi támogatásokat.
- (42) Különleges intézkedéseket kell kilátásba helyezni a nemzetközi védelmet élvezők által külföldi diplomáik, okleveleik vagy képesítést igazoló egyéb okirataik hitelesítése kapcsán tapasztalt gyakorlati nehézségek hatékony megoldása céljából, különös tekintettel az igazoló okmányok hiányára, illetve arra, ha e személyek nem tudják fedezni az elismertetési eljárásokkal kapcsolatos költségeket.
- (43) Különösen a szociális nehézségek elkerülése érdekében helyénvaló, hogy a nemzetközi védelemben részesülő személyeknek a szociális ellátás keretén belül,

hátrányos megkülönböztetés nélkül, megfelelő szociális védelmet és megélhetést biztosítsanak. *A szociális védelem vonatkozásában a kiegészítő védelemben részesülőknek biztosítandó alapellátások nyújtásának módját és részleteit a nemzeti jogszabályok határozzák meg. Azon lehetőséget, amely szerint a kiegészítő védelemben részesülőknek nyújtandó ellátások az alapellátásokra korlátozhatók, úgy kell értelmezni, hogy ennek keretében legalább minimális jövedelemtámogatást, valamint betegségi, terhességi, illetve gyermeknevelési támogatást kell biztosítani, amennyiben ezen ellátásokat az adott tagállam nemzeti jogszabályai a saját állampolgárok számára is biztosítják.*

- (44) A nemzetközi védelemben részesülő személyek számára biztosítani kell az egészségügyi ellátáshoz – beleértve a fizikai és a pszichológiai ellátást is – való hozzáférést.
- (45) *A menekültjogállásban vagy kiegészítő védelmi jogállásban részesülő* személyeknek kínált integrációs programokban a lehető leginkább figyelembe kell venni különleges igényeiket, valamint helyzetük sajátosságait, *ideértve adott esetben a nyelvoktatást és az adott tagállamon belüli védelmi jogállásukhoz fűződő egyéni jogaikkal és kötelezettségeikkel kapcsolatos tájékoztatást.*
- (46) Ezen irányelv végrehajtását rendszeres időközönként értékelni kell, figyelembe véve különösen a tagállamok nemzetközi kötelezettségeinek alakulását a visszaküldés tilalma terén, munkaerőpiacaik helyzetét, valamint az integráció közös alapelveinek kibontakozását.
- (47) Mivel az irányelv céljait, nevezetesen a tagállamok által harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek számára biztosított nemzetközi védelemre megadására és e védelem tartalmára vonatkozó *szabályok* megállapítását, a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért az irányelv terjedelme vagy hatása miatt azok *uniós* szinten jobban megvalósíthatók, *az Unió* intézkedéseket fogadhat el *az EUSZ* 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban. Az ugyanazon cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ezen irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket. Az ugyanazon cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ezen irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (47a) *Az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló, az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt 21. sz. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkének, valamint 4a. cikke (1) bekezdésének megfelelően, és az említett jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, az Egyesült Királyság és Írország nem vesz részt az irányelv elfogadásában, és az rá nézve nem kötelező, azt nem köteles alkalmazni.*
- (48) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az *EUMSZ-hez* csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek az irányelvnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (49) Az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettség csak azokat a rendelkezéseket érinti, amelyek tartalma a korábbi irányelvhez képest jelentősen

módosult. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség a korábbi irányelvből következik.

- (50) Ez az irányelv nem érinti az I. melléklet B. részében feltüntetett irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidőkkel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

Általános rendelkezések

1. cikk

Cél

Ezen irányelv célja a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerése feltételeinek és a védelem tartalmára vonatkozó *szabályoknak* a megállapítása.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában az alábbi fogalommeghatározások alkalmazandók:

- a) „nemzetközi védelem”: az e) pont szerinti menekültjogállás, illetve a g) pont szerinti kiegészítő védelmi jogállás;
- b) „nemzetközi védelemben részesülő személyek”: az e) és g) pont szerint meghatározott menekültjogállásban vagy kiegészítő védelmi jogállásban részesülő személyek;
- c) „genfi egyezmény”: az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel módosított, a menekültek jogállására vonatkozó, 1951. július 28-án Genfben megkötött egyezmény;
- d) „menekült”: harmadik ország olyan állampolgára, aki faji, illetőleg vallási okok, nemzeti hovatartozása, politikai meggyőződése avagy meghatározott társadalmi csoporthoz való tartozása miatti üldöztetéstől való megalapozott félelme miatt az állampolgársága szerinti országon kívül tartózkodik, és nem tudja, vagy az üldöztetéstől való félelmében nem kívánja annak az országnak a védelmét igénybe venni; vagy olyan hontalan személy, aki korábbi szokásos tartózkodási helyén kívül tartózkodva a fenti okoknál fogva nem tud, vagy az üldöztetéstől való félelmében nem akar oda visszatérni, és akire a 12. cikk nem vonatkozik;
- e) „menekültjogállás”: egy harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy valamely tagállam által menekültként történő elismerése;
- f) „kiegészítő védelemre jogosult személy”: olyan harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy, aki nem minősül menekültnek, de akivel kapcsolatban megalapozott

okokból azt kell feltételezni, hogy származási országába, illetőleg hontalan személy esetében a korábbi szokásos tartózkodási helye szerinti országba való visszatérése esetén a 15. cikk szerinti súlyos sérelem elszenvedése tényleges veszélyének lenne kitéve; valamint akire a 17. cikk (1) és (2) bekezdése nem vonatkozik, és nem tudja vagy az ilyen veszélytől való félelmében nem kívánja ezen ország védelmét igénybe venni;

- g) „kiegészítő védelmi jogállás”: egy harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy valamely tagállam által kiegészítő védelemre jogosult személyként történő elismerése;
- h) „nemzetközi védelem iránti kérelem”: egy harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által valamely tagállamnál előterjesztett olyan védelem iránti kérelem, amely a menekültjogállás, illetve a kiegészítő védelmi jogállás kérelmezéseként értelmezhető, és amely kapcsán a kérelmező nem kéri kifejezetten egy más jellegű, ezen irányelv hatálya alá nem tartozó olyan védelem biztosítását, amelynek megadását külön kell kérelmezni;
- i) „kérelmező”: olyan harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy, aki nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be, amelynek tárgyában még nem hoztak jogerős határozatot;
- j) „családtag”: a nemzetközi védelemben részesülő személy alábbi olyan családtagjai, akik a nemzetközi védelem iránti kérelemmel összefüggésben a kérdéses tagállamban tartózkodnak, amennyiben a családi kötelék már a származási országban is fennállt:
- a nemzetközi védelemben részesülő személy házastársa vagy nőtlen/hajadon élettársa, amennyiben az érintett tagállam harmadik ország állampolgáira vonatkozó jogszabályai vagy gyakorlata az élettársakat a házaspárokhoz hasonló módon kezeli,
 - az első francia bekezdésben említett párok kiskorú gyermekei, valamint a nemzetközi védelemben részesülő személy kiskorú gyermekei, amennyiben azok nem házasok, függetlenül attól, hogy házasságban vagy házasságon kívül születtek, vagy nemzeti jogszabályok értelmében örökbe fogadták őket;
-
- amennyiben a nemzetközi védelemben részesülő személy kiskorú és nem házas, az apja, az anyja vagy a felügyeletéért jogszabály vagy **az érintett tagállam nemzeti gyakorlata** alapján felelős egyéb felnőtt ■ ;
-
- k) „kiskorú”: a 18. életévét be nem töltött harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy;
- l) „kísérő nélküli kiskorú”: olyan kiskorú, aki jogszabály vagy **az érintett tagállam nemzeti gyakorlata** alapján felügyeletéért felelős nagykorú személy kíséréte nélkül

lépett a tagállamok területére, mindaddig, amíg ilyen személy tényleges felügyelete alá nem kerül; ide tartozik azon kiskorú is, aki a tagállamok területére történt belépést követően maradt felügyelet nélkül;

- m) „tartózkodási engedély”: a tagállam hatóságai által az említett állam jogszabályai alapján előírt formában kiállított, harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy számára az ország területén történő tartózkodást lehetővé tévő engedély;
- n) „származási ország”: az állampolgárság, illetve hontalan személyek esetében a korábbi szokásos tartózkodási hely szerinti ország vagy országok.

3. cikk

Kedvezőbb elbírálás elve

A tagállamok kedvezőbb szabályokat vezethetnek be, illetve tarthatnak fenn annak meghatározására, hogy ki minősül menekültnek, illetve kiegészítő védelemre jogosult személynek, valamint a nemzetközi védelem tartalmának meghatározására, amennyiben e vonatkozó szabályok összeegyeztethetők ezen irányelvvel.

II. FEJEZET

A nemzetközi védelem iránti kérelem értékelése

4. cikk

A tények és körülmények értékelése

1. A tagállamok a kérelmező kötelezettségének tekinthetik, hogy a lehető leggyorsabban bemutasson a nemzetközi védelem iránti kérelem megalapozásához szükséges valamennyi bizonyítékot. A kérelem szempontjából jelentőséggel bíró bizonyítékok értékelését – a kérelmező közreműködésével – a tagállam végzi.
2. Az (1) bekezdésben említett bizonyítékok közé tartoznak a kérelmező által az alábbiak tekintetében szolgáltatott információk, valamint ezek alátámasztására a kérelmező birtokában lévő dokumentumok: a kérelmező életkora, háttere – ideértve az érintett hozzátartozókat is –, személyazonossága, állampolgársága(i), korábbi tartózkodási helye(i), illetve a korábbi tartózkodási helye(i) szerinti ország(ok), menedékjog iránt korábban benyújtott kérelmei, utazásának útvonala, úti okmányai, továbbá nemzetközi védelem iránti kérelmének indokai.
3. A nemzetközi védelem iránti kérelem értékelése egyedi alapon, a következők figyelembevételével történik:
 - a) a kérelemre vonatkozó határozat meghozatalának időpontjában a származási országra vonatkozó valamennyi releváns tény, ideértve a származási ország törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseit, valamint azok alkalmazási módját is;
 - b) a kérelmező releváns nyilatkozatai és az általa bemutatott dokumentumok, ideértve az arra vonatkozó információkat is, hogy a kérelmező üldöztetésnek, vagy súlyos sérelemnek ki volt-e téve, illetve, hogy ezek veszélye fennáll-e;
 - c) a kérelmező egyéni helyzete és személyes körülményei, ideértve az olyan tényezőket

is, mint a háttér, nem és életkor, annak megállapítása érdekében, hogy a személyes körülményeit figyelembe véve a vele szemben elkövetett cselekmények vagy azon cselekmények, amelyeket vele szemben elkövethetnek, üldöztetésnek, illetve súlyos sérelemnek minősülnek-e;

- d) azon kérdés megválaszolása, hogy a kérelmező a származási ország elhagyása után végzett-e olyan tevékenységet, amelynek kizárólagos vagy legfőbb célja a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásához szükséges feltételek megteremtése volt, annak megállapítása érdekében, hogy e tevékenysége miatt az említett országba való visszatérése esetén a kérelmező vonatkozásában üldöztetés vagy súlyos sérelem veszélye fennáll-e;
- e) azon kérdés megválaszolása, hogy ésszerűen elvárható-e a kérelmezőtől, hogy egy olyan másik állam védelmét vegye igénybe, amelynek állampolgárságát megszerezheti.

4. Azon tény, hogy a kérelmező korábban már üldöztetésnek, vagy súlyos sérelemnek volt kitéve, illetve vele szemben ilyen üldöztetés vagy súlyos sérelem közvetlen veszélye állt fenn, komoly alátámasztásul szolgál a kérelmező üldöztetéstől való megalapozott félelmének, valamint a súlyos sérelem tényleges veszélyének, kivéve, amennyiben alapos okból feltételezhető, hogy a kérelmezőt nem fogják újból üldözni, illetve hogy a súlyos sérelem veszélye vele szemben már nem áll fenn.

5. Amennyiben a tagállamok alkalmazzák az (1) bekezdés első mondatában említett elvet, amely szerint a kérelmezőnek meg kell indokolnia a nemzetközi védelem iránti kérelmét, és amennyiben a kérelmező állításait nem támasztják alá dokumentumok vagy egyéb bizonyítékok, úgy ezen állításokat nem kell bizonyítani, amennyiben:

- a) a kérelmező láthatóan mindent megtett kérelmének alátámasztása érdekében;
- b) a kérelmező átadta a rendelkezésére álló valamennyi bizonyítékot, és az egyéb jelentős, de hiányzó bizonyítékok vonatkozásában kielégítő magyarázatot adott;
- c) megállapítható, hogy a kérelmező állításai logikailag összefüggőek és hihetőek, és nem mondanak ellent a kérelmével kapcsolatban ismert általános és egyedi információknak;
- d) a kérelmező az első adandó alkalommal benyújtotta a nemzetközi védelem iránti kérelmét, kivéve, amennyiben alapos indokkal igazolni tudja ennek elmulasztását; és
- e) általánosságban megállapítható a kérelmező szavahihetősége.

5. cikk

Sur place nemzetközi védelem

1. Az üldöztetéstől való megalapozott félelem, illetve a súlyos sérelem tényleges veszélye alapulhat olyan eseményeken is, amelyek azután következtek be, hogy a kérelmező a származási országát elhagyta.

2. Az üldöztetéstől való megalapozott félelem, illetve a súlyos sérelem tényleges veszélye alapulhat a kérelmezőnek a származási ország elhagyása után folytatott tevékenységén is, különösen amennyiben megállapítható, hogy a kérelem alapjául szolgáló tevékenységek a származási országban már meglévő meggyőződés vagy beállítottság kifejezését és folytatását képezik.

3. A genfi egyezmény sérelme nélkül, a tagállamok megállapíthatják, hogy az ismételt kérelmet benyújtó kérelmező rendszerint nem ismerhető el menekültként, amennyiben az üldöztetés veszélye olyan körülményeken alapul, amelyeket a származási ország elhagyását követően a kérelmező maga idézett elő.

6. cikk

Az üldöztetés, illetve a súlyos sérelem forrásai

Az üldöztetés, illetve a súlyos sérelem forrásai az alábbiak lehetnek:

- a) az állam,
- b) az államot vagy az államterület egy jelentős részét ellenőrzésük alatt tartó pártok vagy szervezetek,
- c) az államtól független szereplők, amennyiben megállapítható, hogy az a) és b) pontban említett szereplők, ideértve a nemzetközi szervezeteket is, nem képesek vagy nem hajlandók az üldöztetéssel, illetve a súlyos sérelemmel szemben a 7. cikk szerint védelmet nyújtani.

7. cikk

A védelem nyújtói

1. Az üldöztetés vagy súlyos sérelem elleni **védelmet** csak az alábbiak nyújthatják:

- a) az állam, vagy
- b) az államot vagy az államterület egy jelentős részét ellenőrzésük alatt tartó ■ pártok vagy szervezetek, ideértve a nemzetközi szervezeteket is, **amennyiben** hajlandók és képesek a **(2) bekezdés szerinti védelem nyújtására**.

2. **A védelemnek hatékonynak és nem ideiglenes jellegűnek kell lennie.** A ■ védelem rendszerint akkor valósul meg, ha az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett szereplők – például az üldöztetésnek, illetve súlyos sérelmet okozónak minősülő cselekmények felderítéséhez, büntetőeljárás útján történő üldözéséhez és szankcionálásához szükséges hatékony jogszabályokkal – megfelelő lépéseket tesznek az üldöztetés, illetve a súlyos sérelem megakadályozása érdekében, és ha a kérelmező hozzáférhet e védelemhez.

3. Annak értékelésekor, hogy egy adott államot vagy ezen állam területének egy jelentős részét egy nemzetközi szervezet ellenőrzi-e, és hogy e szervezet biztosítja-e a (2) bekezdés szerinti védelmet, a tagállamok figyelembe veszik a vonatkozó tanácsi jogi aktusokban adott esetben meghatározott iránymutatásokat.

8. cikk

Belföldi védelem

1. A nemzetközi védelem iránti kérelem értékelésének részeként a tagállamok megállapíthatják, hogy a kérelmező nem szorul nemzetközi védelemre, amennyiben a származási ország egy részében:

- a) ***nem áll fenn az üldöztetéstől való megalapozott félelem ténye, illetve a súlyos sérelem tényleges veszélye, vagy***
- b) hozzáférhet a 7. cikk szerint meghatározott, üldöztetés vagy súlyos sérelem elleni védelemhez,

valamint amennyiben ***a kérelmező*** biztonságosan és jogszerűen odautazhat és bebocsátást nyerhet ***az érintett országrészbe, és ésszerűen elvárható, hogy ott letelepedjen.***

2. Annak vizsgálata során, hogy a kérelmező ***esetében fennáll-e az üldöztetéstől való megalapozott félelem ténye, illetve a súlyos sérelem tényleges veszélye, illetve hogy a kérelmező*** – az (1) bekezdéssel összhangban – a származási ország valamely részében hozzáférhet-e az üldöztetés vagy súlyos sérelem elleni védelemhez, a tagállamok a kérelemről szóló határozat meghozatalakor figyelembe veszik az érintett országrészben fennálló általános helyzetet, valamint a kérelmező személyes körülményeit, ***összhangban a 4. cikkel.*** E célból a tagállamok biztosítják, hogy olyan ***jelentőséggel bíró*** forrásokból szerezzenek pontos és naprakész információkat, mint például a UNHCR és az EASO.

III. FEJEZET

A menekültkénti elismerés feltételei

9. cikk

Az üldöztetés

1. Egy cselekmény a genfi egyezmény 1. cikkének A. pontja szerint akkor minősül üldözésnek, ha:

- a) jellegénél, illetve ismétlődésénél fogva elegendően súlyos ahhoz, hogy az alapvető emberi jogokat súlyosan megsértse, különös tekintettel az állam azon kötelezettségeire, amelyektől az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 15. cikkének (2) bekezdése értelmében nem lehet eltérni; vagy
- b) különböző olyan intézkedések együtteséből áll össze, amelyek elég súlyosan sértik az emberi jogokat ahhoz, hogy az érintett személy helyzetére az a) pontban említetthez hasonló módon hassanak.

2. Az (1) bekezdés szerinti üldözés többek között a következő cselekmények formájában jelenhet meg:

- a) fizikai vagy pszichikai erőszak alkalmazása, ideértve a nemi erőszakot is;
- b) olyan törvényi, rendeleti, közigazgatási, rendőrségi és/vagy igazságszolgáltatási

intézkedések, amelyek önmagukban hátrányosan megkülönböztető jellegűek, vagy amelyeket hátrányosan megkülönböztető módon alkalmaznak;

- c) aránytalanságok vagy hátrányos megkülönböztetés a büntetőeljárás során, aránytalan vagy hátrányosan megkülönböztető jellegű büntetés;
- d) a bírósági jogvédelem megtagadása, amennyiben mindez aránytalan vagy hátrányosan megkülönböztető jellegű büntetéssel jár;
- e) konfliktushelyzetben történő katonai szolgálatmegtagadás miatti büntetőeljárás vagy büntetés, amennyiben a katonai szolgálat teljesítése bűncselekmény vagy a 12. cikk (2) bekezdése szerinti kizárási rendelkezések hatálya alá tartozó valamely cselekmény elkövetésével járna;
- f) olyan cselekmények, amelyeket nemi hovatarozás miatt vagy gyermekekkel szemben követtek el.

3. A 2. cikk **d)** pontjával összhangban, a 10. cikkben említett okok és az (1) bekezdésben üldözésnek minősített cselekmények vagy az ilyen cselekményekkel szembeni védelem hiánya között összefüggésnek kell lennie.

10. cikk Üldöztetési okok

- 1. Az üldöztetési okok értékelésekor a tagállamok a következőket veszik figyelembe:
 - a) a faj fogalma magában foglalja különösen a bőrszín, származás, illetve meghatározott etnikai csoporthoz való tartozás szempontjait;
 - b) a vallás fogalma magában foglalja különösen a teista, nem teista és ateista meggyőződéseket, magánjellegű, illetve nyilvános vallási szertartásokon akár egyedül, akár másokkal való részvételt, illetve az ilyen szertartásokon történő részvételtől való tartózkodást, más vallásos jellegű tevékenységeket vagy véleménynyilvánítást, illetve bármilyen vallásos hiten alapuló, illetve e hit által megkövetelt személyes vagy közösségi magatartásformát;
 - c) a nemzetiség fogalma nem korlátozódik az állampolgárságra vagy annak hiányára, hanem magában foglalja különösen az olyan csoporthoz való tartozást is, amelyet annak kulturális, etnikai, illetve nyelvi identitása, közös földrajzi vagy politikai származása, illetve egy másik állam lakosságához fűződő viszonya határoz meg;
 - d) valamely csoport különösen akkor minősül meghatározott társadalmi csoportnak, ha:
 - a csoport tagjai veleszületett jellemzőkkel vagy meg nem változtatható közös háttérrel rendelkeznek vagy olyan közös meggyőződésük, illetve jellemzőik vannak, amelyek olyannyira alapvetők az identitás, illetve lelkiismeret szempontjából, hogy az érintett személyeket nem lehetne azok feladására kényszeríteni; illetve
 - a csoport az érintett országban egyértelműen elkülöníthető identitással

rendelkezik, mivel a csoportot az azt körülvevő társadalom másként kezeli.

A származási ország körülményeitől függően meghatározott társadalmi csoportnak minősülhet az olyan csoport is, amely tagjainak közös jellemzője a szexuális irányultságon alapul. Nem tartoznak a szexuális irányultság fogalma alá az olyan cselekmények, amelyek a tagállamok nemzeti joga értelmében bűncselekménynek minősülnek. Egy meghatározott társadalmi csoporthoz tartozás meghatározása vagy egy ilyen csoport jellemzőinek beazonosítása céljából kellő figyelmet kell fordítani a nemre vonatkozó szempontokra, **többek között a nemi identitásra**.

e) a politikai vélemény fogalma különösen azt foglalja magában, hogy a kérelmező egy olyan ügyben, amely a 6. cikkben említett potenciális üldözött, annak politikáját vagy eljárását érinti, meghatározott véleményt, gondolatokat vagy meggyőződést képvisel, függetlenül attól, hogy a kérelmező az adott vélemény, gondolatok vagy meggyőződés alapján cselekedett-e.

2. Annak értékelésekor, hogy a kérelmező üldöztetéstől való félelme megalapozott-e, nincs jelentősége annak, hogy a kérelmező ténylegesen rendelkezik-e az üldöztetés alapjául szolgáló faji, vallási, nemzetiségi, társadalmi vagy politikai jellemzőkkel, amennyiben üldözője úgy tekinti, hogy rendelkezik e jellemzőkkel.

11. cikk Megszűnés

1. A harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy a továbbiakban már nem minősül menekültnek, amennyiben:

- a) az állampolgársága szerinti ország védelmét önként újra igénybe veszi; vagy
- b) állampolgárságának elvesztését követően azt önként újra megszerzi; vagy
- c) új állampolgárságot szerez, és az új állampolgársága szerinti ország védelmét élvez; vagy
- d) önként újra letelepszik azon országban, amelyet az üldöztetéstől való félelmében elhagyott, illetve amelybe ezért nem tért vissza; vagy
- e) azon körülmények megszűnése miatt, amelyek kapcsán menekültként ismerték el, az állampolgársága szerinti ország védelmének igénybevételét a továbbiakban már nem utasíthatja el; vagy
- f) azon körülmények megszűnése miatt, amelyek kapcsán menekültként ismerték el, hontalan személyként vissza tud térni a korábbi szokásos tartózkodási helye szerinti országba.

2. Az (1) bekezdés e) és f) pontjának alkalmazásakor a tagállamoknak meg kell vizsgálniuk, hogy a körülményekben bekövetkezett változás annyira jelentős és maradandó jellegű-e, hogy a menekült üldöztetés miatti félelme már nem tekinthető megalapozottnak.

3. Az (1) bekezdés e) és f) pontja nem vonatkozik azon menekültre, aki egy korábbi

üldöztetésből fakadó kényszerítő okokra tud hivatkozni arra vonatkozóan, hogy miért nem kíván élni az állampolgársága szerinti ország, illetve hontalan személy esetén a korábbi szokásos tartózkodási helye szerinti ország védelmével.

12. cikk Kizáró okok

1. A harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy nem ismerhető el menekültként, amennyiben az érintett személy(t):
 - a) a genfi egyezmény 1. cikkének D. pontja szerint nem az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosságának, hanem az Egyesült Nemzetek valamely más szervének vagy ügynökségének védelmében vagy támogatásában részesül. Amennyiben e védelem vagy támogatás bármely okból anélkül szűnt meg, hogy e személyek helyzetét az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének megfelelő határozataival összhangban véglegesen rendezték volna, e személyeket ipso facto megilletik az ezen irányelv által biztosított ellátások;
 - b) a tartózkodási helye szerinti ország hatáskörrel rendelkező hatóságai olyan személyként ismerték el, akit az érintett ország állampolgáraiéval megegyező vagy az azokéval egyenértékű jogok és kötelezettségek illetnek meg.
2. A harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy nem ismerhető el menekültként, amennyiben nyomós okkal feltételezhető, hogy az érintett személy:
 - a) béke elleni, háborús, vagy emberiség elleni, az ilyen bűncselekményekről rendelkező nemzetközi okmányokban meghatározott bűncselekményt követett el;
 - b) a menedéket nyújtó országon kívül, az országba menekültként történő befogadását megelőzően – vagyis a menekültjogállás elismerésén alapuló tartózkodási engedély kiállításának időpontja előtt – súlyos, nem politikai bűncselekményt követett el; a különösen kegyetlen cselekmények akkor is súlyos, nem politikai bűncselekménynek minősíthetők, ha azokat állítólagos politikai célból követték el;
 - c) az Egyesült Nemzetek – az ENSZ Alapokmányának preambulumban, illetve 1. és 2. cikkében meghatározott – céljaiba és elveibe ütköző cselekményekben bűnös.
3. Az (2) bekezdés rendelkezéseit az abban említett bűncselekmények vagy cselekmények felbujtóira, illetve az azok elkövetésében bármilyen módon részt vevő személyekre is alkalmazni kell.

IV. FEJEZET A menekültjogállás

13. cikk A menekültként való elismerés

A tagállamok olyan harmadik országbeli állampolgárt vagy hontalan személyt ismernek el menekültként, aki megfelel a II. és III. fejezetben előírt feltételeknek.

14. cikk

A menekültjogállás visszavonása, megszüntetése, illetve megújításának megtagadása

1. Amennyiben a harmadik ország állampolgára vagy a hontalan személy a 11. cikk értelmében már nem minősül menekültnek, úgy a 2004/83/EK irányelv hatálybalépése után benyújtott, nemzetközi védelem iránti kérelmek tekintetében a tagállamok visszavonják, illetve megszüntetik az érintett személy valamely kormányzati, közigazgatási, bírósági vagy kvázi-bírósági szerv által elismert menekültjogállását, illetve megtagadják annak megújítását.
2. A menekült 4. cikk (1) bekezdése szerinti kötelezettségének sérelme nélkül, amelynek értelmében köteles minden jelentős tényt felfedni, illetve a rendelkezésére álló, jelentőséggel bíró dokumentumokat bemutatni, a menekültjogállást elismerő tagállamnak egyedi alapon kell bizonyítania, hogy az érintett személy e cikk (1) bekezdésének értelmében már nem minősül menekültnek, illetve, hogy sohasem minősült annak.
3. A tagállamok visszavonják, illetve megszüntetik a harmadik ország állampolgárának vagy a hontalan személynek a menekültjogállását, illetve megtagadják annak megújítását, ha a menekültjogállás elismerése után az érintett tagállam megállapítja, hogy:
 - a) az érintett személy menekültként való elismerését a 12. cikkel összhangban ki kellett volna zárni, illetve az érintett személy menekültként való elismerése a 12. cikkel összhangban kizárt;
 - b) a menekültjogállás elismerésében döntő szerepet játszott az, hogy az érintett személy nyilatkozata során megváltoztatta a tényeket vagy tényeket elhallgatott, ideértve hamis vagy hamisított dokumentumok felhasználását is.
4. A tagállamok visszavonhatják, illetve megszüntethetik a menekült valamely kormányzati, közigazgatási, bírósági vagy kvázi-bírósági szerv által elismert jogállását, illetve megtagadhatják annak megújítását, amennyiben:
 - a) alaposan feltehető, hogy veszélyt jelent a tartózkodási helye szerinti tagállam biztonságára;
 - b) különösen súlyos bűncselekményért való jogerős elítéléséből fakadóan veszélyt jelent az érintett tagállam társadalmára.
5. A (4) bekezdésben említett esetekben a tagállamok határozhatnak úgy, hogy nem ismerik el a menekültjogállást, amennyiben még nem született arról határozat.
6. A (4) és (5) bekezdés hatálya alá tartozó személyeket megilletik a genfi egyezmény 3., 4., 16., 22., 31., 32., és 33. cikkében meghatározott vagy az azoknak megfelelő jogok, amennyiben e személyek az érintett tagállamban tartózkodnak.

V. FEJEZET

A kiegészítő védelemre való jogosultság feltételei

15. cikk

Súlyos sérelem

Az alábbiak minősülnek súlyos sérelemnek:

- a) halálbüntetés kiszabása vagy végrehajtása; vagy
- b) kínzás vagy embertelen, illetve megalázó bánásmód vagy büntetés alkalmazása a kérelmezővel szemben a származási országban; vagy
- c) nemzetközi vagy belső fegyveres konfliktushelyzetekben felmerülő megkülönböztetés nélküli erőszak következtében polgári személy életének vagy sértetlenségének súlyos és egyedi fenyegetettsége.

16. cikk Megszűnés

1. A harmadik ország állampolgárának, illetve a hontalan személynek kiegészítő védelemre való jogosultsága megszűnik, amennyiben a kiegészítő védelem elismeréséhez vezető körülmények megszűntek, vagy olyan mértékben változtak meg, hogy az említett védelem már nem szükséges.

2. Az (1) bekezdés alkalmazásakor a tagállamoknak meg kell vizsgálniuk, hogy a körülményekben bekövetkezett változás annyira jelentős és maradandó jellegű-e, hogy a kiegészítő védelemre jogosult személy súlyos sérelemmel szembeni fenyegetettsége már nem megalapozott.

3. Az (1) bekezdés nem vonatkozik azon kiegészítő védelmet élvezőkre, akik egy korábbi súlyos sérelemből fakadó kényszerítő okokra tudnak hivatkozni arra vonatkozóan, hogy miért nem kívánnak élni az állampolgárság szerinti ország, illetve hontalan személy esetén a korábbi szokásos tartózkodási hely szerinti ország védelmével.

17. cikk Kizáró okok

1. A harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy nem ismerhető el kiegészítő védelemre jogosultként, amennyiben nyomós okkal feltételezhető, hogy az érintett személy:

- a) béke elleni, háborús, vagy emberiség elleni, az ilyen bűncselekményekről rendelkező nemzetközi okmányokban meghatározott bűncselekményt követett el;
- b) súlyos bűncselekményt követett el;
- c) az Egyesült Nemzetek – az ENSZ Alapokmányának preambulumban, illetve 1. és 2. cikkében meghatározott – céljaiba és elveibe ütköző cselekményekben bűnös;
- d) veszélyt jelent a tartózkodási helye szerinti tagállam társadalmára vagy biztonságára.

2. Az (1) bekezdés rendelkezéseit az abban említett bűncselekmények vagy cselekmények felbujtóira, illetve az azok elkövetésében bármilyen módon részt vevő személyekre is alkalmazni kell.

3. A tagállamok kizárhatják a harmadik ország állampolgárát, illetve a hontalan személyt a kiegészítő védelemre jogosultak köréből, amennyiben az érintett személy az adott tagállamba történő befogadását megelőzően egy vagy több, az (1) bekezdés hatálya alá nem tartozó olyan bűncselekményt követett el, amely az érintett tagállamban történő elkövetés esetén szabadságvesztéssel lenne büntetendő, és amennyiben a kérelmező csak az e bűncselekmény elkövetésével járó büntetés elkerülése érdekében hagyta el származási országát.

VI. FEJEZET

A kiegészítő védelmi jogállás

18. cikk

A kiegészítő védelmi jogállás elismerése

A tagállamok olyan harmadik országbeli állampolgárt vagy hontalan személyt részesítenek kiegészítő védelemben, aki megfelel a II. és V. fejezetben előírt feltételeknek.

19. cikk

A kiegészítő védelmi jogállás visszavonása, megszüntetése, illetve megújításának megtagadása

1. Amennyiben a harmadik ország állampolgára vagy a hontalan személy a 16. cikk értelmében már nem jogosult kiegészítő védelemre, úgy **a 2004/83/EK** irányelv hatálybalépése után benyújtott, nemzetközi védelem iránti kérelmek tekintetében a tagállamok visszavonják, illetve megszüntetik az érintett személy valamely kormányzati, közigazgatási, bírósági vagy kvázi-bírósági szerv által elismert kiegészítő védelmi jogállását, illetve megtagadják annak megújítását.

2. A tagállamok visszavonhatják, illetve megszüntethetik a harmadik ország állampolgára, illetve a hontalan személy valamely kormányzati, közigazgatási, bírósági vagy kvázi-bírósági szerv által elismert kiegészítő védelmi jogállását, illetve megtagadják annak megújítását, amennyiben az érintett személyt a kiegészítő védelmi jogállás elismerését követően a 17. cikk (3) bekezdésével összhangban ki kellett volna zárni a kiegészítő védelemre jogosultak közül.

3. A tagállamok visszavonják, illetve megszüntetik a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy kiegészítő védelmi jogállását, illetve megtagadják annak megújítását, ha:

- a) az érintett személyt a kiegészítő védelmi jogállás elismerését követően a 17. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban ki kell vagy ki kellett volna zárni a kiegészítő védelemre jogosultak közül;
- b) a kiegészítő védelmi jogállás elismerésében döntő szerepet játszott az, hogy az érintett személy nyilatkozata során megváltoztatta a tényeket vagy tényeket elhallgatott, ideértve hamis vagy hamisított dokumentumok felhasználását is.

4. A harmadik ország állampolgára, illetve a hontalan személy 4. cikk (1) bekezdése szerinti azon kötelezettségének sérelme nélkül, amelynek értelmében köteles minden

jelentős tényt felfedni, illetve a rendelkezésére álló, jelentőséggel bíró dokumentumokat bemutatni, a kiegészítő védelmi jogállást elismerő tagállamnak egyedi alapon kell bizonyítania, hogy az érintett személy e cikk (1), (2) és (3) bekezdésének értelmében nem vagy már nem jogosult kiegészítő védelemre.

VII. FEJEZET
A nemzetközi védelem tartalma

20. cikk
Általános rendelkezések

1. E fejezet rendelkezései nem sértik a genfi egyezményben megállapított jogokat.
2. Eltérő rendelkezés hiányában e fejezetet mind a menekültek, mind pedig a kiegészítő védelemre jogosult személyek vonatkozásában alkalmazni kell.
3. A tagállamok e fejezet rendelkezéseinek végrehajtása során figyelembe veszik a veszélyeztetett csoporthoz tartozó személyek, mint például kiskorúak, kísérő nélküli kiskorúak, fogyatékkal élő személyek, időskorúak, várandós nők, kiskorú gyermeket egyedül nevelő szülők, az emberkereskedelem áldozatai, a mentális **zavarokkal** küzdő személyek, valamint a kínzás, nemi erőszak vagy a pszichikai, fizikai, illetve szexuális erőszak más súlyos formái áldozatainak sajátos helyzetét.
4. A (3) bekezdés csak azon személyekre alkalmazandó, akiknek különös szükségleteit helyzetük egyedi értékelését követően elismerték.
5. E fejezet kiskorúakat érintő rendelkezéseinek végrehajtása során a tagállamoknak mindenek előtt a gyermek elsődleges érdekét kell szem előtt tartaniuk.

21. cikk
Visszaküldés elleni védelem

1. A tagállamok nemzetközi jogi kötelezettségeiknek megfelelően tiszteletben tartják a visszaküldés tilalmának elvét.
2. Amennyiben azt az (1) bekezdésben említett nemzetközi kötelezettségek nem tiltják, úgy a tagállamok – a menekültként való hivatalos elismerés tényétől függetlenül – visszaküldhetik a menekültet, ha:
 - a) alaposan feltételezhető, hogy veszélyt jelent a tartózkodási helye szerinti tagállam biztonságára; vagy
 - b) különösen súlyos bűncselekményért való jogerős elítéléséből fakadóan veszélyt jelent az érintett tagállam társadalmára.
3. A tagállamok visszavonhatják, illetve megszüntethetik a (2) bekezdés hatálya alá tartozó menekült tartózkodási engedélyét, illetve megtagadhatják annak megújítását vagy megadását.

22. cikk
Tájékoztatás

A tagállamok az adott védelmi jogállás megadását követően haladéktalanul tájékoztatják a nemzetközi védelemben részesülő személyeket a jogállásukkal kapcsolatos jogokról és kötelezettségeikről, olyan nyelven, amelyet az érintett személyek **megértenek vagy** ésszerűen

feltételezhetően megértének.

23. cikk

A család egységének fenntartása

1. A tagállamok biztosítják a család egységének fenntarthatóságát.
2. A tagállamok biztosítják, hogy a nemzetközi védelemben részesülő személy azon családtagjai, akik személyükben nem jogosultak e védelemre, a nemzeti eljárásokkal összhangban igényelhessék a **24–35.** cikkben említett ellátásokat, amennyiben mindez összeegyeztethető a családtag személyes jogállásával.
3. Az (1) és (2) bekezdés nem alkalmazható, amennyiben a családtagot a III. és V. fejezet alapján kizárták vagy ki kell zárni a nemzetközi védelemből.
4. Az (1) és (2) bekezdés ellenére, a tagállamok nemzetbiztonsági vagy közrendi okokból megtagadhatják, korlátozhatják vagy visszavonhatják az azokban említett ellátásokat.
5. A tagállamok határozhatnak úgy, hogy e cikk azon egyéb közeli hozzátartozókra is alkalmazandó, akik a származási ország elhagyásának időpontjában a családdal együtt éltek, és akik ezen időpontban teljes mértékben vagy nagy részben a nemzetközi védelemben részesülő személy eltartottjai voltak.

24. cikk

Tartózkodási engedély

1. A tagállamok közvetlenül a **nemzetközi védelem** magadását követően és a 21. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül, legalább három évig érvényes és megújítható tartózkodási engedélyt állítanak ki a nemzetközi védelemben részesülő személyek számára, kivéve, ha ennek kényszerítő nemzetbiztonsági vagy közrendi okok ellentmondanak.

A **23. cikk (1) bekezdésének** sérelme nélkül, a **menekült jogállásúként elismert** személyek családtagjai részére kiállítandó tartózkodási engedély lehet három évnél rövidebb érvényességi idejű és megújítható.

2. ***A tagállamok közvetlenül a nemzetközi védelem magadását követően a kiegészítő védelemben részesített személyek és családtagjaik számára megújítható tartózkodási engedélyt állítanak ki legalább egyéves, illetve megújítás esetén legalább kétéves érvényességi idővel, kivéve, amennyiben ennek kényszerítő nemzetbiztonsági vagy közrendi okok ellentmondanak.***

25. cikk

Úti okmányok

1. A tagállamok a menekült jogállásúként elismert személyek részére, a saját területükön kívülre történő utazás céljából a genfi egyezmény mellékletében meghatározott formájú úti okmányokat állítanak ki, kivéve, amennyiben ennek kényszerítő nemzetbiztonsági vagy közrendi okok ellentmondanak.
2. A tagállamok a területükön kívüli utazást lehetővé tevő okmányokat állítanak ki a

kiegészítő védelemben részesülő olyan személyek számára, akik nem kaphatnak nemzeti útlevelet, kivéve, amennyiben ennek kényszerítő nemzetbiztonsági vagy közrendi okok ellentmondanak.

26. cikk

A munkavállaláshoz való hozzáférés

1. A tagállamok közvetlenül a nemzetközi védelem megadását követően engedélyezik a nemzetközi védelemben részesülő személyek számára, hogy az adott foglalkozásra, illetve a közszolgáltatásra vonatkozó általános szabályokkal összhangban, önálló vagy nem önálló jövedelemszerző tevékenységet folytassanak.
2. A tagállamok biztosítják, hogy a nemzetközi védelemben részesülő személyek számára – a saját állampolgárokra vonatkozókkal azonos feltételek mellett – olyan tevékenységeket kínáljanak fel, mint például a foglalkoztatáshoz kapcsolódó felnőttképzési lehetőségek, a szakképzés – ideértve szakmai továbbképzéseket is –, a munkahelyi gyakorlati tapasztalatok szerzése, valamint a foglalkoztatási hivatalok által kínált tanácsadás.
3. A tagállamok arra törekednek, hogy megkönnyítsék a nemzetközi védelemben részesülő személyek (2) bekezdésben említett *tevékenységekhez* való *teljes körű* hozzáférését.
4. A javadalmazás, az önálló vagy nem önálló jövedelemszerző tevékenységekkel kapcsolatos társadalombiztosítási rendszerek elérhetősége és más foglalkoztatási feltételek tekintetében a tagállamok hatályos jogszabályait kell alkalmazni.

27. cikk

Az oktatáshoz való hozzáférés

1. A tagállamok – a saját állampolgárokra vonatkozókkal azonos feltételek mellett – az oktatási rendszerhez teljes körű hozzáférést biztosítanak a nemzetközi védelemben részesülő valamennyi kiskorú számára.
2. A tagállamok – a harmadik országok területükön jogszerűen tartózkodó állampolgáira vonatkozókkal azonos feltételek mellett – lehetővé teszik a nemzetközi védelemben részesülő felnőttek számára a közoktatási rendszerhez, továbbképzéshez és átképzéshez való hozzáférést.

28. cikk

A képesítések elismertetésére alkalmazott eljárásokhoz történő hozzáférés

1. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a külföldi diplomák, oklevelek vagy képesítést igazoló egyéb okiratok elismerésére irányuló meglévő eljárások keretében a nemzetközi védelemben részesülő személyek a saját állampolgárokkal egyenlő elbánásban részesüljenek.
2. A tagállamok törekednek annak *megkönnyítésére*, hogy az iskolai képesítésüket dokumentumokkal igazolni nem képes, nemzetközi védelemben részesülő személyek *teljes körűen* hozzáférhessenek a korábbi tanulmányaik értékelését, érvényesítését és akkreditálását

szolgáltató megfelelő rendszerekhez. Az ilyen intézkedéseknek tiszteletben kell tartaniuk a szakmai képzések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv¹ 2. cikkének (2) bekezdését és 3. cikkének (3) bekezdését.

29. cikk Szociális védelem

1. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzetközi védelemben részesülő személyek az adott jogállást elismerő tagállamban a saját állampolgárok számára meghatározottakkal azonos feltételek mellett részesüljenek a szükséges szociális ellátásokban.

2. *Az (1) bekezdésben meghatározott általános szabálytól eltérve, a tagállamok a kiegészítő védelemben részesített személyek számára nyújtandó szociális ellátásokat az alapellátásokra korlátozhatják, amelyeket aztán a saját állampolgároknak nyújtott mértékben és a rájuk alkalmazandó feltételek szerint kell biztosítani.*

30. cikk Egészségügyi ellátás

1. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzetközi védelemben részesülő személyek az e védelmet nyújtó tagállam állampolgáraitól azonos feltételek mellett juthassanak egészségügyi ellátáshoz.

2. A tagállamok – az adott jogállást elismerő tagállam állampolgáraitól azonos feltételek mellett – megfelelő egészségügyi ellátást biztosítanak – ideértve szükség esetén a mentális **zavarok kezelését** is – a nemzetközi védelemben részesülő, különleges igényekkel rendelkező személyek, így például a várandós nők, a fogyatékkal élő személyek, a kínzás, nemi erőszak vagy a pszichikai, fizikai, illetve szexuális erőszak más súlyos formáinak áldozatai, valamint az olyan kiskorúak számára, akik bármilyen formájú visszaélés, elhanyagolás, kizsákmányolás, kínzás, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód, illetve fegyveres konfliktus áldozatai voltak.

31. cikk Kísérő nélküli kiskorúak

1. A tagállamok a nemzetközi védelem megadása után haladéktalanul megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a kísérő nélküli kiskorúak számára eseti gondnok, illetve szükség esetén a kiskorúak gondozásáért és jólétéért felelős szerv általi képviselést, vagy bármely más megfelelő képviselést biztosítsanak, ideértve a jogszabályon vagy bírósági határozaton alapuló képviselést is.

2. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a kijelölt gondnok vagy a képviselő ezen irányelv rendelkezéseinek végrehajtása során megfelelően figyelembe vegye a kiskorú szükségleteit. A hatáskörrel rendelkező hatóságok rendszeres értékeléseket végeznek.

¹ HL L 255., 2005.9.30., 22. o.

3. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a kísérő nélküli kiskorúakat a következőknél helyezték el:

- a) felnőtt hozzátartozók; vagy
- b) nevelőcsalád; vagy
- c) kiskorúak elhelyezésére szakosodott gondozó központok; vagy
- d) kiskorúak elhelyezésére alkalmas más szálláshelyek.

Ilyenkor a gyermek kívánságait életkorára és érettségi fokára tekintettel kell figyelembe venni.

4. Biztosítani kell, hogy a testvérek, figyelembe véve az érintett kiskorú érdekének elsődlegességét, valamint különösen életkorát és érettségi szintjét, lehetőség szerint együtt maradhassanak. A kísérő nélküli kiskorúak tartózkodási helyét a lehető legritkábban szabad változtatni.

5. ***Amennyiben egy kísérő nélküli kiskorú nemzetközi védelemben részesült, és családtagjainak felkutatása még nem kezdődött meg***, a tagállamok a nemzetközi védelem megadását követően mielőbb ***megkezdik*** a kísérő nélküli kiskorú családtagjainak felkutatását, ugyanakkor védelmezik a kiskorú elsődleges érdekét. ***Amennyiben a családtagok felkutatása már megkezdődött, a tagállamok adott esetben folytatják a kutatást.*** Amennyiben a kiskorú, illetve a kiskorú közeli hozzátartozóinak élete vagy testi épsége veszélybe kerülhet, különösen amennyiben azok a származási országban maradtak, ügyelni kell arra, hogy az érintett személyekre vonatkozó információk gyűjtése, feldolgozása és közlése bizalmasan történjen.

6. Kísérő nélküli kiskorúakkal csak az azok szükségleteit illetően megfelelő képzésben részesült, illetve folyamatosan részesülő személyek foglalkozhatnak.

32. cikk A lakhatás elősegítése

1. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzetközi védelemben részesülő személyek, a harmadik országok területükön jogszerűen tartózkodó más állampolgáraitra vonatkozó feltételekkel azonos feltételek mellett, szálláshelyhez jussanak.

2. ***A nemzetközi védelemben részesülő személyek adott országon belüli szétszórásával kapcsolatos gyakorlatok tiszteletben tartása mellett*** a tagállamok olyan politikákat igyekeznek végrehajtani, amelyek célja a nemzetközi védelemben részesülő személyeket érő hátrányos megkülönböztetés megelőzése, valamint az esélyegyenlőség biztosítása a lakhatáshoz való hozzáférés tekintetében.

33. cikk Tagállamon belüli mozgásszabadság

A tagállamok saját területükön a harmadik országok területükön jogszerűen tartózkodó más állampolgáraitra vonatkozókkal azonos feltételek és korlátozások mellett engedélyezik a nemzetközi védelemben részesülő személyek szabad mozgását.

34. cikk
Az integrációt elősegítő intézkedésekhez való hozzáférés

■ A nemzetközi védelemben részesülő személyek társadalomba történő integrációjának elősegítése érdekében a tagállamok hozzáférést biztosítanak az integrációt szerintük legjobban – a **menekültjogállásban vagy kiegészítő védelmi jogállásban** részesülő személyek sajátos igényeinek figyelembe vételével – elősegítő programokhoz, vagy megteremtik az ilyen programokhoz való hozzáférés előfeltételeit.

35. cikk
Hazatelepülés

A tagállamok támogatást nyújthatnak a nemzetközi védelemben részesülő azon személyek részére, akik haza kívánnak települni.

VIII. FEJEZET
Közigazgatási együttműködés

36. cikk
Együttműködés

A tagállamok mindegyike kijelöl egy nemzeti kapcsolattartó pontot, és ennek címét megküldi a Bizottságnak. A Bizottság ezen információt közli a többi tagállammal.

A tagállamok a Bizottsággal összeköttetésben minden megfelelő intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok között közvetlen együttműködést és információcserét hozzanak létre.

37. cikk
Személyzet

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelvet végrehajtó hatóságok és más szervezetek megkapják a szükséges képzést, és a tevékenységük során tudomásukra jutott információkkal kapcsolatban betartsák a nemzeti jogban előírt titoktartási kötelezettséget.

IX. FEJEZET
Záró rendelkezések

38. cikk
Jelentések

1. A Bizottság [...]ig* jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács részére ezen irányelv alkalmazásáról, és javaslatot tesz az esetlegesen szükséges módosításokra. **E módosítási javaslatokat elsősorban a 2. és a 7. cikkel kapcsolatban kell megtenni.** A tagállamok [...]ig** megküldik a Bizottság részére az említett jelentés elkészítéséhez

* *HL illessze be a dátumot: az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában történő kihirdetését követő 42 hónapon belül*

** *HL illessze be a dátumot: az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában történő kihirdetését követő 36*

szükséges valamennyi információt.

2. A Bizottság a jelentés benyújtását követően legalább ötévenként jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács részére ezen irányelv alkalmazásáról.

39. cikk Átültetés a nemzeti jogba

1. A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az **1., 2., 4., 7., 8., 9., 10., 11., 16., 19., 20., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34. és 35.** cikknek legkésőbb [...]ig* megfeleljenek. E rendelkezések szövegét, **valamint az e rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot** haladéktalanul megküldik a Bizottságnak.

A tagállamok által elfogadott rendelkezéseknek hivatkozniuk kell erre az irányelvre, vagy kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozással együtt kell megjeleníteniük. Tartalmazniuk kell továbbá egy olyan nyilatkozatot, hogy a meglévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekben szereplő, az ezen irányelv által hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat az ezen irányelvre történő hivatkozásként kell tekinteni. A hivatkozás módját és a nyilatkozat formáját a tagállamok határozzák meg.

2. A tagállamok megküldik a Bizottságnak a nemzeti joguk ezen irányelv tárgykörébe tartozó főbb rendelkezéseit **■** .

40. cikk Hatályon kívül helyezés

A 2004/83/EK irányelv [az ezen irányelv **39.** cikke (1) bekezdésének első albekezdésében megállapított időpontot követő nap]-ával/-ével **a hatálya alá tartozó tagállamok tekintetében** hatályát veszti, az I. melléklet B. részében az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozóan meghatározott határidővel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatálya alá tartozó tagállamok tekintetében a hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozások ezen irányelvre való hivatkozásnak tekintendők, és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell őket értelmezni.

41. cikk Hatálybalépés

Ez az irányelv az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Az **1., 2., 4., 8., 9., 10., 11., 16., 19., 20., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34. és 35.** cikkeket **39.** cikk (1) bekezdésének első albekezdésében megállapított időpontot követő nap]-tól/-től* kell alkalmazni.

hónapon belül)

** HL illessze be a dátumot: az Európai Közösségek Hivatalos Lapjában történő kihirdetését követő 24 hónapon belül*

42. cikk
Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei *a Szerződésnek megfelelően*.

Kelt, ...

az Európai Parlament részéről

az elnök

a Tanács részéről

az elnök

I. MELLÉKLET

A. rész

Hatályon kívül helyezett irányelv
(lásd a 40. cikket)

2004/83/EK tanácsi irányelv

(HL L 304., 2004.9.30., 12. o.)

B. rész

A nemzeti jogba való átültetésre előírt határidő
(lásd a 39. cikket)

Irányelv	Átültetés határideje
2004/83/EK	2006. október 10.

II. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

2004/83/EK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk	1. cikk
2. cikk, bevezető fordulat	2. cikk, bevezető fordulat
2. cikk a) pont	2. cikk a) pont
-	2. cikk b) pont
2. cikk b)–g) pont	2. cikk c)–h) pont
-	2. cikk i) pont
2. cikk h) pont	2. cikk j) pont, első és második francia bekezdés
-	2. cikk j) pont, harmadik, negyedik és ötödik francia bekezdés
-	2. cikk k) pont
2. cikk i) pont	2. cikk l) pont
2. cikk j) pont	2. cikk m) pont
2. cikk k) pont	2. cikk n) pont
3. cikk	3. cikk
4. cikk	4. cikk
5. cikk	5. cikk
6. cikk	6. cikk
7. cikk	7. cikk
8. cikk (1) és (2) bekezdés	8. cikk (1) és (2) bekezdés
8. cikk (3) bekezdés	-
9. cikk	9. cikk

10. cikk	10. cikk
11. cikk (1) és (2) bekezdés	11. cikk (1) és (2) bekezdés
-	11. cikk (3) bekezdés
12. cikk	12. cikk
13. cikk	13. cikk
14. cikk	14. cikk
15. cikk	15. cikk
16. cikk (1) és (2) bekezdés	16. cikk (1) és (2) bekezdés
-	16. cikk (3) bekezdés
17. cikk	17. cikk
18. cikk	18. cikk
19. cikk	19. cikk
20. cikk (1)–(5) bekezdés	20. cikk (1)–(5) bekezdés
20. cikk (6) és (7) bekezdés	-
21. cikk	21. cikk
22. cikk	22. cikk
23. cikk (1) bekezdés	23. cikk (1) bekezdés
23. cikk (2) bekezdés első albekezdés	23. cikk (2) bekezdés első albekezdés
23. cikk (2) bekezdés második albekezdés	-
23. cikk (2) bekezdés harmadik albekezdés	-
23. cikk (3)–(5) bekezdés	23. cikk (3)–(5) bekezdés
24. cikk (1) bekezdés	24. cikk (1) bekezdés

24. cikk (2) bekezdés	-
25. cikk	25. cikk
26. cikk (1)–(3) bekezdés	26. cikk (1)–(3) bekezdés
26. cikk (4) bekezdés	-
26. cikk (5) bekezdés	26. cikk (4) bekezdés
27. cikk (1) és (2) bekezdés	27. cikk (1) és (2) bekezdés
27. cikk (3) bekezdés	28. cikk (1) bekezdés
-	28. cikk (2) és (3) bekezdés
28. cikk (1) bekezdés	29. cikk (1) bekezdés
28. cikk (2) bekezdés	-
29. cikk (1) bekezdés	30. cikk (1) bekezdés
29. cikk (2) bekezdés	-
29. cikk (3) bekezdés	30. cikk (2) bekezdés
30. cikk	31. cikk
31. cikk	32. cikk
32. cikk	33. cikk
33. cikk	34. cikk
34. cikk	35. cikk
35. cikk	36. cikk
36. cikk	37. cikk
37. cikk	38. cikk
38. cikk	39. cikk
-	40. cikk
39. cikk	41. cikk

40. cikk

–

–

42. cikk

I. melléklet

II. melléklet

Or. en

INDOKOLÁS

Az eredeti 2004/83/EK irányelv átdolgozására irányuló bizottsági javaslat a 2012-ig megvalósítandó Közös Európai Menekültügyi Politika irányába történő haladás részét képezi. Az eredeti irányelv elfogadásakor az Európai Parlamentnek csak konzultációs szerepe volt, míg most a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésével a Parlament együttdöntési helyzetbe került. A most a plenáris ülés elé kerülő javaslat hat nem hivatalos háromoldalú megbeszélés eredménye, amely reményeink szerint első olvasatbeli megállapodást fog eredményezni.

A jelenlegi irányelvnek két alapvető eleme van: azok a **feltételek**, amelyek teljesülése esetén valaki megkaphatja a menekült jogállást vagy kiegészítő védelmi jogállást, valamint a védelem **tartalma** a tartózkodás, foglalkoztatás és szociális jogok vonatkozásában a védelemért felelős tagállamban.

A Bizottság **az átdolgozási javaslatát** (COM(2009)551 végleges/2) a korábbi irányelv előírt felülvizsgálatának eredményeként és a kialakult joggyakorlat folyamánként nyújtotta be. Egyértelmű, hogy a tagállamok között jelentős különbségek vannak a jelenlegi irányelv gyakorlati végrehajtása tekintetében. Ez nagy különbségekhez vezet a menekültstátusz megadásának összaránya tekintetében és felveti annak veszélyét, hogy folytatódik a kérelmezők másodlagos migrációja. Míg az egyenlőtlenségek némelyikét jobb együttműködés révén ellensúlyozni lehet – amiben az új Európai Menekültügyi Támogatási Hivatalnak fontos szerepet kellene játszania –, szükség van a jogszabályi keret, azaz az irányelv pontosítására a végrehajtási folyamat biztosabb és egyértelműbb keretének biztosítása érdekében.

Fontos módosítási javaslat, hogy a két védelmi kategóriát közelíteni kell egymáshoz, és ezáltal általánosságban kell említeni a *nemzetközi védelemre jogosultakat*. Ezzel arra emlékeztetnék a végrehajtó hatóságokat, hogy a két védelmi kategória kiegészíti egymást. A kiegészítő védelem nem kisebb jelentőségű azok számára, akiket komoly veszély fenyeget származási országukba való visszatérésük esetén. A bizottsági javaslat további célja a jogosultság feltételeinek közelítése a védelem tartalma tekintetében. A munkaerőpiachoz való hozzáférés talán az egyik legfontosabb szempont itt. A tagállamok többsége eddig sem tett nagyobb különbséget a két csoport között. A különbségtétel továbbra is lehetséges marad három területen: a szociális ellátás terén (a *status quo* alapján - a társadalombiztosításról egy kapcsolódó preambulumbekzdés rendelkezik); az integrációs intézkedések és a tartózkodási engedélyek terén - bár némi fejlődés tapasztalható ez utóbbi terén, mivel a kiegészítő védelemben részesülők esetében az egy év utáni meghosszabbításnak legalább két évre kell szólnia (nem sok tagállamban van különbségtétel e téren). Az EP úgy véli, hogy az integráció szempontjából és amiatt is fontos lépés ez, hogy az adott személy biztonságban érezhesse magát.

Előrelépés történt a nemek közötti egyenlőséggel és a nemi identitással kapcsolatos kérdések terén is. Ezekről a kérdésekről az üldöztetésnek kitett társadalmi csoportokról szóló cikkek külön rendelkeznek. A módosítást követően a preambulumbekzdésekben említés történik bizonyos olyan hagyományokról és szokásokról, amelyek a nemi szerv megcsonkításához hasonló cselekményekhez vezethetnek.

A gyermek érdekének elsődlegességével kapcsolatosan a rendelkező részben nehéz volt meghatározást találni, ezért azt az alapelvek rövid felsorolása helyettesíti a 17. preambulumbekkezdésben. A 8. cikk (2) bekezdéséhez javasolt, a kísérő nélküli kiskorú ellátásával foglalkozó módosítás a vonatkozó preambulumbekkezdésbe került. Az ilyen gyermekek ellátásának folyamatosságát a Közös Európai Menekültügyi Rendszer valamennyi összetevőjében figyelembe kell venni, ezért javasoljuk a 31. cikk (5) bekezdésének módosítását, ami remélhetőleg biztosítani fogja a folytonosságot a családtagok felkutatását illetően.

A „család” meghatározásának az EP által javasolt kiterjesztését a Tanács nem fogadta el, de csekély előrelépés mutatkozik a téren, hogy a már jelen lévő valamelyik szülőt vagy rokont be lehessen venni a meghatározásba. Később fog kiderülni, hogy a házasság kiskorúak kimaradása a meghatározásból védelmi hiányosságot fog-e szülni, ezért a felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezésbe a 2. cikknek is bele kell tartoznia. A cikk nagyon egyértelmű megszövegezése és az abban szereplő védelmi szükségletek ellenére néhány tagállam igen szűkre kívánja szabni a család fogalmának meghatározását, mivel tartanak a családtagok iránti esetleges jövőbeli kérelmekről, annak ellenére, hogy a vonatkozó irányelv egyértelműen szabályozza a menekültek helyzetét. A házasság kiskorúak most a 36a. preambulumbekkezdésben kerülnek említésre az ellátások kapcsán.

A 7. cikk a védelem nyújtóira vonatkozik. Az EP határozott álláspontja szerint elvileg csak államokat lehet a védelem nyújtóinak tekinteni: a nemzetközi szervezetek nem rendelkeznek az állam ismérveivel és nem lehetnek nemzetközi egyezmények részes felei. Az e cikket érintő minimális változtatás célja a nem állami szereplőkkel szemben támasztott követelmények megerősítése, amennyiben azokról úgy vélik, hogy képesek hatékony és hathatós (immár nem ideiglenes jellegű) védelmet nyújtani. A nem állami szereplők folyamatos felvétele miatt a felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezés a 7. cikkre is kiterjed.

A 8. cikk a származási országon belüli védelmet érinti. A Tanács itt a bizottsági szöveghez ragaszkodik, bár a Parlament módosításainak egyes részei bekerülnek a preambulumba, különösen ami a belföldi védelem elleni álláspontot illeti abban az esetben, ha az állam az üldözött fél.

A megfelelési táblázatok kérdése továbbra is vitatott. A javasolt olvasat tartalmát illetően az előadó úgy vélekedik, hogy az előrelépés a meglévő irányelvben foglaltakhoz képest, mivel nagyobb biztonságot nyújt a nemzetközi védelemben részesülő személyeknek, nagyobb átláthatóságot kínál a tagállamok számára, és remélhetőleg csökkenteni fogja a tisztességes és hatékony rendszer kiépítésében jelenleg fennálló különbségeket.

MELLÉKLET: A JOGI BIZOTTSÁG LEVELE

JOGI BIZOTTSÁG

ELNÖK

Hivatkozási szám: D(2010)5206

Fernando LÓPEZ AGUILAR úr
Az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság
elnöke
ASP 11G306
Brüsszel

Tárgy: ***a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére és jogállására, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslat
COM(2009) 551 végleges, 2009.10.21 – 2009/0164 (COD)***

Tisztelt Elnök Úr!

Az általam vezetett Jogi Bizottság az eljárási szabályzat átdolgozásáról szóló 87. cikkének értelmében, az Európai Parlament eljárási szabályzatában foglaltak szerint vizsgálta meg a fent említett javaslatot.

A cikk (3) bekezdése a következő:

„Ha a jogi ügyekben illetékes bizottság úgy ítéli meg, hogy a javaslat nem tartalmaz a megjelölteken kívüli, egyéb érdemi módosítást, úgy arról tájékoztatja az illetékes bizottságot.

Ebben az esetben a 156. és a 157. cikkben támasztott feltételeken túl az illetékes bizottság keretében csak azokat a módosításokat lehet elfogadni, amelyek a javaslat módosításokat tartalmazó részeire vonatkoznak.

Ha azonban az intézményközi megállapodás 8. pontjával összhangban az illetékes bizottság módosításokat kíván benyújtani a javaslat kodifikált részeihez is, e szándékáról haladéktalanul értesítenie kell a Tanácsot és a Bizottságot, és ez utóbbinak az 54. cikk szerinti szavazást megelőzően tájékoztatnia kell a bizottságot a módosításokkal kapcsolatos álláspontjáról és arról, hogy vissza szándékozik-e vonni az átdolgozásra irányuló javaslatot”

A Jogi Szolgálat – amelynek képviselői részt vettek az átdolgozásra irányuló javaslatot vizsgáló tanácsadó munkacsoport ülésein – véleménye alapján és a vélemény előadójának

ajánlásaival összhangban a Jogi Bizottság úgy ítéli meg, hogy a szóban forgó javaslat nem tartalmaz lényegi változtatásokat a javaslatban vagy a tanácsadó munkacsoport véleményében lényegi változtatásként feltüntetetteken kívül, valamint hogy a korábbi jogszabályokban szereplő, változatlanul hagyott rendelkezések és az említett változtatások hivatalos egységes szerkezetbe foglalását illetően a javaslat a meglévő jogszabályok érdemi módosítás nélküli, egyszerű, hivatalos egységes szerkezetbe foglalását tartalmazza.

Továbbá az eljárási szabályzat 87. cikkének értelmében a Jogi Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a fent említett munkacsoport véleményében javasolt technikai jellegű kiigazítások szükségesek annak érdekében, hogy a javaslat megfeleljen az átdolgozás szabályainak.

Következésképpen, miután 2010. január 27-i ülésén megvitatta azt, a Jogi Bizottság, 22 támogató szavazattal és tartózkodás nélkül¹, azt javasolja az Ön bizottságának mint illetékes bizottságnak, hogy a javaslatait figyelembe véve és a 87. cikkel összhangban vizsgálja meg a fent említett javaslatot.

Tisztelettel:

Klaus-Heiner LEHNE

Melléklet: A tanácsadó munkacsoport véleménye.

¹ Klaus-Heiner Lehne, Raffaele Baldassarre, Sebastian Valentin Bodu, Marielle Gallo, Alajos Mészáros, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Antonio Masip Hidalgo, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Alexandra Thein, Diana Wallis, Cecilia Wikström, Christian Engström, Jiří Maštálka, Francesco Enrico Speroni, Piotr Borys, Vytautas Landsbergis, Kurt Lechner, Arlène McCarthy, Toine Manders, Eva Lichtenberger, Sajjad Karim.

MELLÉKLET: AZ EURÓPAI PARLAMENT, A TANÁCS ÉS A BIZOTTSÁG JOGI SZOLGÁLATAIBÓL ÁLLÓ TANÁCSADÓ MUNKACSOPORT VÉLEMÉNYE

A JOGI SZOLGÁLATOKBÓL ÁLLÓ
TANÁCSADÓ MUNKACSOPORT

Brüsszel, 2009. november 23.

VÉLEMÉNY

A KÖVETKEZŐK FIGYELMÉBE: AZ EURÓPAI PARLAMENT A TANÁCS A BIZOTTSÁG

Javaslat a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére és jogállására, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre

(átdolgozás)

COM(2009)551, 2009.10.21. – 2009/0164(COD)

Tekintettel a jogi aktusok átdolgozási technikájának szervezettebb használatáról szóló, 2001. november 28-i intézményközi megállapodásra, és különösen annak 9. pontjára, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság jogi szolgálataiból álló tanácsadó munkacsoport 2009. október 29-én ülést tartott, hogy megvizsgálja többek között a Bizottság által előterjesztett, fent említett javaslatot.

Ezen az ülésen¹ a harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK irányelv átdolgozására irányuló javaslat vizsgálata alkalmával a tanácsadó munkacsoport közös megegyezéssel az alábbiakat állapította meg.

1) A 9. cikk (3) bekezdésében „A 2. cikk c) pontjával összhangban” bevezető szöveget „2. cikk d) pontjával összhangban” szövegre kell módosítani.

2) A 19. cikk (1) bekezdésében „az ezen irányelv hatálybalépése után” szöveget „a 2004/83/EK irányelv hatálybalépése után” szövegre kell módosítani.

¹ A tanácsadó munkacsoport, amely számára a javaslat angol, francia és német nyelvű változata állt rendelkezésre, az angol nyelvű változat alapján dolgozott, mivel ez volt a tárgyalat szöveg eredeti nyelvi változata.

3) A 23. cikk (2) bekezdésében „a 24–34. cikkben” hivatkozást „a 24–34. és a 29–35. cikkben” hivatkozásra kell módosítani.

4) A 39. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében az utolsó mondatot – „E rendelkezések szövegét, valamint a rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot haladéktalanul megküldik a Bizottságnak” – az átdolgozásra irányuló javaslat érdemi változásainak jelölésére általánosan használt szürke háttérrel kellett volna kiemelni.

5) A 39. cikk (2) bekezdésének végén a „*valamint a rendelkezések és az irányelv közötti megfelelést bemutató táblázatot*” szürke háttérrel kellett volna kiemelni.

6) A 42. cikkbe vissza kell illeszteni a 2004/83/EK irányelv 40. cikkének záró szavait („*az Európai Közösséget létrehozó Szerződéssel összhangban*”).

7) Az I. melléklet B. részében a 2006. október 10. dátum helyett 2006. október 9. dátumot kell feltüntetni.

Ennek eredményeként a javaslat vizsgálata alapján a tanácsadó munkacsoport ellenvetés nélkül megállapíthatta, hogy a javaslat a benne, illetve az e véleményben meghatározottakon kívül nem tartalmaz érdemi módosításokat. A meglévő jogszabály változatlanul hagyott rendelkezései és az érdemi módosítások egységes szerkezetbe foglalása tekintetében a tanácsadó munkacsoport megállapította továbbá, hogy a javaslat a meglévő jogszabályok érdemi módosítás nélküli egyszerű egységes szerkezetbe foglalását tartalmazza.

C. PENNERA
jogtanácsos

J.-C. PIRIS
jogtanácsos

L. ROMERO REQUENA
főigazgató

ELJÁRÁS

Cím	A harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére és jogállására, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó minimumszabályok (átdolgozás)	
Hivatkozások	COM(2009)0551 – C7-0250/2009 – 2009/0164(COD)	
Az Európai Parlamentnek történő benyújtás dátuma	21.10.2009	
Illetékes bizottság A plenáris ülésen való bejelentés dátuma	LIBE 12.11.2009	
Véleménynyilvánításra felkért bizottság(ok) A plenáris ülésen való bejelentés dátuma	JURI 12.11.2009	
Előadó(k) A kijelölés dátuma	Jean Lambert 11.1.2010	
Vizsgálat a bizottságban	24.5.2011	12.7.2011
Az elfogadás dátuma	12.7.2011	
A zárószavazás eredménye	+ : 46 - : 3 0 : 1	
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Jan Philipp Albrecht, Sonia Alfano, Alexander Alvaro, Gerard Batten, Vilija Blinkevičiūtė, Mario Borghezio, Rita Borsellino, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Philip Claeys, Carlos Coelho, Rosario Crocetta, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Ágnes Hankiss, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Véronique Mathieu, Jan Mulder, Antigoni Papadopoulou, Georgios Papanikolaou, Carmen Romero López, Birgit Sippel, Csaba Sógor, Renate Sommer, Rui Tavares, Wim van de Camp, Renate Weber, Tatjana Ždanoka	
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Edit Bauer, Anna Maria Corazza Bildt, Ioan Enciu, Monika Hohlmeier, Jean Lambert, Antonio Masip Hidalgo, Mariya Nedelcheva, Hubert Pirker, Michèle Striffler, Kyriacos Triantaphyllides, Cecilia Wikström	
Benyújtás dátuma	14.7.2011	